

TKP'nin Sesi:

21.1.78 9'10

cumartesi

Bu yayınlımızda haberlerimizden sonra, "Barışçı ve bağımsız
bir dış politika" başlıklı yorumumuzu, "ve basından: Şimdi
her şey çekirdekten" başlıklı yazıyı dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin Sesi. Önce haberler

Haberler : TKP'nin Sesi:

20.1.78 Ml.

Nazım Hikmet'in 76.doğum yıldönümü Adana'da
kutlanıyor

Adana DİSK 2.Bölge Temsilciliği "Nazım Hikmet 76 yaşında 1978'in 20 Ocağında Türkiye ve dünya halkları, tüm insanlık şiir ustalığını militan yaşamı ile bağdaştıran Nazım Hikmet'i anıyor" belgisi altında çıkarttığı davetişelerle, 21 Ocak cumartesi günü yapılacak kutlama gecesine çağırıyor. Büyük kutlama gecesi Girne Köprüsü yanı TANIL Düğün salonunda yapılacaktır.

Türkiye işçi sınıfı,emekçi halkımız,ilerici güçler TKP'nin yetiştirdiği büyük ozan Nazım Hikmet'i 76.doğum yıldönümünde yığinsal toplantılarla anıyorlar.Adana DİSK 2.Bölge Temsilciliği de,Girne Köprüsü yanı Tanıl düğün salonunda N.Hikmeti anma toplantısı düzenliyor

Toplantıya tüm yurtseverler çağrılıyor.

Basından özet:

21.1.78

Şimdi her şey çekirdekten

S.D. "Politika" gazetesinin 7 Ocak 1978 günlü "Politika" gazetesinde çıkan "Şimdi her şey çekirdekten" başlıklı ^{yorumda} ~~yazıda~~ özetle şöyle denmektedir:

" Gazetelerdeki bir fotoğraf .Gültepe Başarı İlkokulu çocuklarının fotoğrafı. Bir acılı,bir garip,bir düşündürücü fotoğraf. Yedi sekiz yaşlarında kara önlüklü,gecekondlu çocukları...Beyaz yakalarını bile çıkarmışlar matem işareti olarak. Göğüslerinde öldürülen öğretmenlerinin fotoğrafı ve ağızları açık,dudakları yuvarlanmış, belli ki slogan bağırlıyorlar.

Evet,bir öğretmen öldürüldü. Siyaset adamları hükümet kurma telaşı içindeyken bir genç öğretmen daha vuruldu kahbe kurşunlarla.Ve cenazesini küçük küçük öğrencileri kaldırdılar,gecekondu mahallelerinin küçük çocukları,anaları babaları,halk...

Bizler, 1940'ların, 1950'lerin çocuklarıyız. Şimdiki çocuklar bir başka. Şimdi herşey çekirdekten büyüyor,çekirdekten serpilip boy atıyor,kök salıyor toprağa. Bizler,geçit diye,tören diye krepon giysili,süslü ve de anlamına bir türlü varamadığımız bayramları bilirdik; şimdiki çocuklar faşizmin kurşunlarına hedef olan öğretmenlerinin cenazesini kaldırıyorlar en ciddi çocuk yüzleri,kara önlükleri ile. Ve "faşizme ölüm!" diye haykırıyorlar ^{masını daha} ~~ilkokul~~ ilkokul sıralarında öğreniyorlar.

Bizler,İkinci Dünya Savaşı yıllarında,yani dünyada faşizmin en

koyu karanlığı içinde doğup büyüyenleriz. Ama, taâ yetişip, kimimiz bir faşist kurşunla ölüp, kimimiz faşizmin zindanlarına, işkencehanelerine atılana kadar bilememiştik faşizm nedir, nasıl mücadele edilir faşizmle. 1970'lerin, ^{1978'de} ~~1978'lerin~~ çocukları, alfabeyle birlikte öğreniyorlar sömürüyü ve faşizmi; yaşayarak bilinçleniyorlar faşizme karşı, sömürüye karşı, Bu gün öğretmeni vuruyorlar ^{lu} bir köşede; yarın grev göçüsü babasını vurabiliyorlar; bunun acısı, bunun korkusu ve bunun BİLİNCİ ile büyüyor çocuk.

Bir başka türlü oldu devirler. Bir başka Türkiye, bir başka dünya. Şimdi herşey çekirdekten. Bilinç de, kavga da, umut da. Ve herşey çekirdekten olduğu için, dökülen tüm kanlara, çekilen tüm acılara rağmen, yarınlar bugünlerden daha güzel olacak diyebiliyoruz. Yarınlar bugünlerden daha güzel olacak, çünkü ilkokul sıralarındaki bebeler bile

belliyor faşizmi,sömürüyü,acıyı ve kavgayı. Yarınlar,mutlaka bugün-
lerden daha güzel olacak, çünkü "kuş sesleri ovalara doluyor" şarkısı
yerine "faşizme ölüm" diye bağırlıyor gecekondu semtlerinin ilkokul
çocukları. Ve ilk öğrendikleri masal,karga ile tilki masalı değil,
bir faşist kurşunla vurulan öğretmenlerinin masalı oluyor."

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA KURUMU

TKP'nin Sesi:

21.1.78 9'10

cumartesi

Bu yayınıımızda haberlerimizden sonra, "Barışçı ve bağımsız
bir dış politika" başlıklı yorumumuzu, "ve basından: Şimdi
her şey çekirdekten" başlıklı yazıyı dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin Sesi.Önce haberler

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Basından özet:

21.1.78

Şimdi her şey çekirdekten

S.D. "Politika" gazetesinin 7 Ocak 1978 günlü "Politika " gazetesinde çıkan "Şimdi her şey çekirdekten" başlıklı ^{yorumda} ~~yazıda~~ özetle şöyle denmektedir:

" Gazetelerdeki bir fotoğraf .Gültepe Başarı İlkokulu çocuklarının fotoğrafı. Bir acılı,bir garip,bir düşündürücü fotoğraf. Yedi sekiz yaşlarında kara önlüklü,gecekondlu çocukları...Beyaz yakalarını bile çıkarmışlar matem işareti olarak. Göğüslerinde öldürülen öğretmenlerinin fotoğrafı ve ağızları açık,dudakları yuvarlanmış, belli ki slogan bağırlıyorlar.

Evet, bir öğretmen öldürüldü. Siyaset adamları hükümet kurma telaşı içindeyken bir genç öğretmen daha vuruldu kahbe kurşunlarla. Ve cenazesini küçük öğrencileri kaldırdılar, gecekondu mahallelerinin küçük çocukları, anaları babaları, halk...

Bizler, 1940'ların, 1950'lerin çocuklarıyız. Şimdiki çocuklar bir başka. Şimdi herşey çekirdekten büyüyor, çekirdekten serpilip boy atıyor, kök salıyor toprağa. Bizler, geçit diye, tören diye krepon giysili, süslü ve de anlamına bir türlü varamadığımız bayramları bilirdik. Şimdiki çocuklar faşizmin kurşunlarına hedef olan öğretmenlerinin cenazesini kaldırıyorlar en ciddi çocuk yüzleri, kara önlükleri ile. Ve "faşizme ölüm!" diye haykırıyorlar ^{masını daha} ~~ilkokul~~ ilkokul sıralarında öğreniyorlar.

Bizler, İkinci Dünya Savaşı yıllarında, yani dünyada faşizmin en

koyu karanlığı içinde doğup büyüyenleriz. Ama, taâ yetişip, kimimiz bir faşist kurşunla ölüp, kimimiz faşizmin zindanlarına, işkencehanelerine atılanâ kadar bilememiştik faşizm nedir, nasıl mücadele edilir faşizmle. 1970'lerin, 1978'lerin çocukları alfabeyle birlikte öğreniyorlar sömürüyü ve faşizmi; yaşayarak bilinçleniyorlar faşizme karşı, sömürüye karşı, Bu gün öğretmeni vuruyorlar^{lu} bir köşede; yarın grev göçücüsü babasını vurabilirler; bunun acısı, bunun korkusu ve bunun BİLİNCİ ile büyüyor çocuk.

Bir başka türlü oldu devirler. Bir başka Türkiye, bir başka dünya. Şimdi herşey çekirdekten. Bilinç de, kavga da, umut da. Ve herşey çekirdekten olduğu için, dökülen tüm kanlara, çekilen tüm acılara rağmen, yarınlar bugünlerden daha güzel olacak diyebiliyoruz. Yarınlar bugünlerden daha güzel olacak, çünkü ilkokul sıralarındaki bebeler bile

belliyor faşizmi,sömürüyü,acıyı ve kavgayı. Yarınlar,mutlaka bugün-
lerden daha güzel olacak, çünkü "kuş sesleri ovalara doluyor" şarkısı
yerine "faşizme ölüm" diye bağılıyor gecekondu semtlerinin ilkokul
çocukları. Ve ilk öğrendikleri masal,karga ile tilki masalı değil,
bir faşist kurşunla vurulan öğretmenlerinin masalı oluyor."

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI